

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia rzemiosła artystycznego (do wyboru: średniowiecze/nowożytność/XIX-XX w.

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

tak

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 3

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie z oceną

Prowadzący:

wykład: dr Beata Frey-Stec;

Koordynator sylabusu:

dr Beata Frey-Stec

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia rzemiosła artystycznego \(do wyboru: średniowiecze/nowożytność/XIX-XX w.](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, I rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:30h/zo/3ECTS]: dr Beata Frey-Stec;

Wymagania wstępne:

Wiedza z zakresu historii sztuki nowożytnej przewidziana programem studiów I stopnia.

Cele:

Celem wykładu jest zaznajomienie studentów z najważniejszymi dziedzinami europejskiego rzemiosła artystycznego od renesansu do schyłku baroku.

Treści kształcenia:

T.1 - Przedstawienie problematyki związanej z najważniejszymi dziedzinami rzemiosła artystycznego w czasach nowożytnych.

T.2 - Omówienie technik wykonania oraz sposobów rozpoznania, datowania, nazwania części składowych i określenia funkcji, jakie pełnią w kulcie wyroby reprezentujące złotnictwo, snycerstwo, tkactwo i hafciarstwo.

T.3 - Scharakteryzowanie poszczególnych dziedzin rzemiosła artystycznego. Studenci zapoznają się z problematyką dotyczącą najważniejszych dziedzin rzemiosła artystycznego w czasach nowożytnych. Studenci poznają techniki wykonania oraz nabywają umiejętność rozpoznania, datowania, nazwania części składowych i określenia funkcji, jakie pełnią w kulcie wyroby reprezentujące złotnictwo, snycerstwo, tkactwo i hafciarstwo. Omawiane są też wyroby z porcelany, fajansu i szkła.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W.1 Student zna terminologię z zakresu historii sztuki, konserwatorstwa i muzealnictwa na poziomie rozszerzonym.

W.2 Student doskonali umiejętność krytycznej analizy i interpretacji dzieł rzemiosła nowożytnego, uwzględniając zaawansowane metody badawcze oraz nowe osiągnięcia historii sztuki.

W.3 Student zna i rozumie specyfikę ochrony dziedzictwa sakralnego w zakresie rzemiosła nowożytnego oraz ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę w zakresie sposobów ochrony, konserwacji i przechowywania dzieł sztuki.

UMIEJĘTNOŚCI

U.1 Student posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie historii sztuki, w tym muzealnictwa i konserwatorstwa oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych.

U.2 Student potrafi scharakteryzować ewolucję poszczególnych typów zabytków rzemiosła nowożytnego w kolejnych epokach stylowych oraz zrozumieć je w kontekście kulturowym.

U.3 Student posiada pogłębione umiejętności badawcze w zakresie opisu, analizy i ochrony dzieł rzemiosła artystycznego.

KOMPETENCJE

K.1 Student rozumie konieczność ochrony dzieł rzemiosła artystycznego w różnych kontekstach kulturowych.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna

M.3 Zajęcia terenowe

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Rozpoznanie prezentowanych na ilustracji wyrobów rzemiosła artystycznego oraz omówienie związanej z nimi problematyki artystycznej w zakresie, w którym problematyka ta jest ujmowana w podstawowej literaturze przedmiotu. Oprócz rozpoznania i właściwego scharakteryzowania związanych z danym dziełem zagadnień historyczno-artystycznych, sprawdzana jest także umiejętność posługiwania się właściwą terminologią oraz wiedza na temat historyczno-kulturowego kontekstu danego zjawiska artystycznego (znajomość podstawowych faktów z zakresu topografii, historii, religii, filozofii i kultury literackiej epoki).

Lektury podstawowe:

Gradowski M., Dawne złotnictwo. Technika i terminologia, Warszawa 1980;

Gutkowska-Rychlewska M., Historia ubiorów, Wrocław-Warszawa-Kraków 1968;

Michałowska M., Leksykon włókiennictwa: surowce i barwniki, narzędzia i maszyny, techniki i technologie, wyroby i dziedziny, Warszawa 2006.

Lektury uzupełniające:

Bochnak A., Mecenat Zygmunta Starego w zakresie rzemiosła artystycznego, Studia do dziejów Wawelu, t. II, 1960;

Karpowicz M., Uwagi o aplikacjach na obrazy i roli sreber w dawnej Rzeczypospolitej, Rocznik Historii Sztuki, t. VI, 1987;

Markowsky B., Europäische Seidengewebe des 13.-18. Jahrhunderts, Köln 1976;

O rzemiośle artystycznym w Polsce, Warszawa 1976;

Samek J., Res-imagines. Ze studiów nad rzemiosłem artystycznym czasów nowożytnych w Polsce (lata 1600-1800), Rocznik Historii Sztuki, t. VIII, 1970;

Samek J., Polskie rzemiosło artystyczne. Czasy nowożytne, Warszawa 1984;

Samek J., Polskie złotnictwo, Ossolineum 1988;

Seling H., Die Kunst der Augsburger Goldschmiede 1529-1868, München 1980;

Świat ze srebra. Złotnictwo augsburskie od XVI do XIX wieku w zbiorach polskich. Wystawa w Muzeum Narodowym w Krakowie 29 kwietnia – 1 sierpnia 2004, Kraków 2005;

Woźniak M., W kwestii złotnictwa norymberskiego w Europie Środkowej w XVI w., Teki Komisji Historii Sztuki, t. IX, 2002.

Uwagi: